EURÓPSKA KOMISIA

V Bruseli 28.9.2011
KOM(2011) 594 v konečnom znení

2011/0261 (CNS)

Návrh

SMERNICA RADY

o spoločnom systéme dane z finančných transakcií, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 2008/7/ES

{SEK(2011) 1102 v konečnom znení}
{SEK(2011) 1103 v konečnom znení}

DÔVODOVÁ SPRÁVA

1. KONTEXT NÁVRHU

1.1. Úvod: Kontext finančnej a hospodárskej krízy, ciele politiky a potreba zaistiť riadne fungovanie vnútorného trhu

Nedávna celosvetová hospodárska a finančná kríza mala vážny vplyv na hospodárstva našich štátov a na verejné financie. Pokiaľ ide o príčiny hospodárskej krízy, hlavnú úlohu tu zohral finančný sektor, zatiaľ čo náklady znášali vlády a občania európskych štátov vo všeobecnosti. V rámci Európy aj na medzinárodnej úrovni existuje jasná zhoda v tom, že vzhľadom na náklady na zvládanie krízy a súčasné nedostatočné zdaňovanie sektora by mal finančný sektor prispievať spravodlivejším podielom. Niektoré členské štáty EÚ už prijali rôzne opatrenia v oblasti zdaňovania finančného sektora. Účelom tohto návrhu je zabezpečiť spoločný európsky prístup k tejto otázke, ktorý je zlučiteľný s vnútorným trhom. Tento návrh sa zameriava na doplnenie regulačného rámca EÚ pre bezpečnejšie finančné služby prostredníctvom riešenia zvlášť riskantného správania niektorých segmentov finančných trhov, aby sa zabránilo opakovaniu minulých praktík.

Európska komisia už myšlienku zavedenia dane z finančných transakcií (DFT, financial transaction tax – FTT) preskúmala vo svojom oznámení zo 7. októbra 2010 o zdaňovaní finančného sektora[1]. Vzhľadom na analýzu, ktorú vykonala Komisia, a takisto v reakcii na mnohé výzvy Európskej rady[2], Európskeho parlamentu[3] a Rady tento návrh predstavuje prvý krok na:

– zabránenie rozdrobeniu vnútorného trhu s finančnými službami, berúc do úvahy rastúci počet zavádzaných nekoordinovaných vnútroštátnych daňových opatrení,

– zaistenie toho, aby finančné inštitúcie spravodlivým podielom prispievali k pokrytiu nákladov spôsobených nedávnou krízou a na zabezpečenie rovnakých podmienok v porovnaní s ostatnými sektormi, pokiaľ ide o zdaňovanie[4],

– vytvorenie vhodných demotivačných faktorov týkajúcich sa transakcií, ktorými sa nezvyšuje efektívnosť finančných trhov, čím sa dopĺňajú regulačné opatrenia zamerané na zamedzenie budúcim krízam.

Vzhľadom na mimoriadne vysokú mobilitu väčšiny transakcií, ktoré majú byť potenciálne zdanené, je dôležité zabrániť narušeniam, ktoré spôsobilo jednostranné vypracovanie daňových pravidiel členskými štátmi. Len prostredníctvom opatrenia na úrovni EÚ sa naozaj môže zabrániť

---

1 KOM(2010) 549 v konečnom znení. (http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2010:0549:FIN:EN:PDF).

2 Na zasadnutí Európskej rady 11. marca 2011 sa hlavy štátov alebo vlád eurozóny dohodli najmä na tom, že „na úrovni eurozóny, EÚ a na medzinárodnej úrovni by sa malo preskúmať a ďalej rozpracovať zavedenie dane z finančných transakcií..“ Na svojom nasledujúcom zasadnutí 24. a 25. marca 2011 Európska rada zopakovala svoj predchádzajúci záver, že by sa malo preskúmať a ďalej rozpracovať zavedenie celosvetovej dane z finančných transakcií.

3 V dňoch 10. a 25. marca 2010 a 8. marca 2011 prijal Európsky parlament uznesenia, v ktorých vyzval Komisiu, aby vypracovala posúdenie vplyvu DFT a preskúmala jej výhody i nevýhody. Európsky parlament okrem toho požiadal, aby sa posúdili možnosti DFT, pokiaľ ide o jej príspevok do rozpočtu EÚ, a aby sa využívali inovačné mechanizmy financovania s cieľom poskytnúť podporu pri adaptácii na zmenu klímy a jej zmierňovaní v rozvojových krajinách, ako aj pri financovaní rozvojovej spolupráce.

4 Väčšina finančných a poisťovacích služieb je oslobodených od povinnosti platiť DPH.

roztrieštenosti finančných trhov medzi jednotlivé činnosti a hranice štátov a zaistiť rovnaké zaobchádzanie s finančnými inštitúciami v EÚ a v konečnom dôsledku aj riadne fungovanie vnútorného trhu.

Týmto návrhom sa preto ustanovuje harmonizácia právnych predpisov členských štátov o daniach z finančných transakcií s cieľom zabezpečiť hladké fungovanie jednotného trhu.

V súlade s návrhom Komisie na rozhodnutie Rady o systéme vlastných zdrojov Európskej únie z 29. júna 2011[5] si tento návrh takisto kladie za cieľ vytvoriť nový tok príjmov v záujme postupného nahradenia národných príspevkov do rozpočtu EÚ, čím by sa znížilo zaťaženie štátnych pokladníc.

1.2. Financovanie rozpočtu EÚ

Otázka zdanenia finančného sektora sa takisto riešila v oznámení Komisie o preskúmaní rozpočtu EÚ z 19. októbra 2010[6], v ktorom sa uvádza, že *„Komisia sa domnieva, že zdroje financovania uvedené v nasledujúcom neúplnom zozname by mohli predstavovať potenciálne vlastné zdroje, ktoré by mohli postupne nahradiť národné príspevky a tým znížiť zaťaženie štátnych pokladníc: – zdaňovanie finančného sektora EÚ.“* V nasledujúcom návrhu na rozhodnutie Rady o systéme vlastných zdrojov Európskej únie z 29. júna 2011[7] sa DFT identifikovala ako nový vlastný zdroj, ktorý sa zahrnie do rozpočtu EÚ. Preto sa tento návrh doplní o samostatné návrhy vlastných zdrojov, v ktorých sa stanoví, ako Komisia navrhuje, aby DFT slúžila ako zdroj pre rozpočet EÚ.

1.3. Regulačný kontext

V Európskej únii sa práve realizuje ambiciózny regulačný program reforiem v sektore finančných služieb. Komisia do konca tohto roka navrhne všetky hlavné prvky potrebné pre zásadné zlepšenie spôsobu regulácie európskych finančných trhov a dohľadu nad nimi. Reforma finančných služieb EÚ sa zameriava na štyri strategické ciele, konkrétne zlepšenie dohľadu nad finančným sektorom, posilnenie finančných inštitúcií a poskytovanie rámca na ich obnovu, ak je to potrebné, zaistenie bezpečnejších a prehľadnejších finančných trhov a zvýšenie ochrany spotrebiteľov finančných služieb. Očakáva sa, že vďaka tejto rozsiahlej reforme začne sektor finančných služieb opäť pôsobiť v službách reálnej ekonomiky, najmä na financovanie rastu. Cieľom návrhu DFT je doplniť tieto regulačné reformy.

1.4 Medzinárodný kontext

Tento návrh takisto výrazne prispieva k pokračujúcej medzinárodnej diskusii o zdaňovaní finančného sektora, a najmä k rozvoju DFT na celosvetovej úrovni. Aby sa čo najviac minimalizovali riziká, najlepším riešením je koordinovaný prístup na medzinárodnej úrovni. Z tohto návrhu vyplýva, ako možno navrhnúť a zaviesť efektívnu DFT, ktorá by vytvárala významné príjmy. Tým by sa mala pripraviť pôda pre koordinovaný prístup s najvýznamnejšími medzinárodnými partnermi.

---

5 KOM(2011) 510 v konečnom znení. http://ec.europa.eu/budget/library/biblio/documents/fin_fwk1420/proposal_council_own_resources_en.pdf

6 KOM(2010) 700 v konečnom znení. (http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2010:0700:FIN:EN:PDF).

7 KOM(2011) 510 v konečnom znení. (http://ec.europa.eu/budget/library/biblio/documents/fin_fwk1420/proposal_council_own_resources_en.pdf).

2. VÝSLEDKY KONZULTÁCIÍ SO ZAINTERESOVANÝMI STRANAMI A POSÚDENÍ VPLYVU

2.1. Externá konzultácia a expertíza

Tento návrh bol vypracovaný na základe širokej škály externých príspevkov. Tieto príspevky mali formu spätnej väzby získanej v priebehu verejných konzultácií o zdaňovaní finančného sektora, cielených konzultácií s členskými štátmi, odborníkmi a zainteresovanými stranami z finančného sektora, ako aj formu troch rôznych externých štúdií zadaných na účely posúdenia vplyvu.

Do posúdenia vplyvu sa premietajú výsledky konzultačného procesu a externé príspevky.

2.2. Posúdenie vplyvu

V posúdení vplyvu, ktoré je sprievodným dokumentom k tomuto návrhu, sa analyzujú vplyvy nových daní vo finančnom sektore so zreteľom na ciele 1) zaistiť príspevok finančného sektora do verejných financií, 2) obmedziť nežiaduce správanie na trhu, a tým stabilizovať trhy, a 3) zabrániť narušeniam na vnútornom trhu. V posúdení vplyvu sa skúmali dve možné alternatívy: daň z finančných transakcií (DFT) a daň z finančných činností (DFČ), ako aj početné koncepčné riešenia, ktoré sa na ne vzťahujú, a dospelo sa k záveru, že uprednostňovanou alternatívou je DFT.

Zdá sa, že DFT má potenciál na získanie značných daňových príjmov z finančného sektora, ale podobne ako v prípade DFČ tu takisto existuje riziko malých negatívnych vplyvov, pokiaľ ide o HDP a zníženie objemu transakcií na trhu. S cieľom vyhnúť sa rizikám týkajúcim sa premiestnenia je potrebný koordinovaný prístup jednak na úrovni EÚ, aby sa predišlo roztrieštеniu jednotného trhu, a jednak na medzinárodnej úrovni, a to v súlade s ambíciami v oblasti spolupráce v rámci skupiny G20.

V záujme riešenia rizík z hľadiska trhovej reakcie a vplyvu na rast podoba DFT okrem toho obsahuje osobitné charakteristiky na zmiernenie rizík vzhľadom na hospodárske vplyvy a výskyt dane, možné stratégie daňových únikov a riziká súvisiace s premiestnením:

- široko definovaný rozsah pôsobnosti dane, pokiaľ ide o produkty, transakcie, druhy obchodu a účastníkov finančných operácií, ako aj transakcie uskutočňované v rámci finančnej skupiny,

- používanie zásady miesta pobytu – zdanenia v členskom štáte usadenia účastníkov finančných operácií, nezávisle od miesta transakcií. V smernici sa takisto ustanovuje zdanenie v EÚ v prípade, že je do finančnej transakcie so stranou v EÚ zapojená finančná inštitúcia, ktorá nemá sídlo v EÚ, a v prípade, keď sa do finančnej transakcie zapája jedna z jej pobočiek v EÚ,

- stanovenie daňových sadzieb na vhodnej úrovni s cieľom minimalizovať prípadné vplyvy na kapitálové náklady na nefinančné investičné účely,

- vylúčenie z rozsahu pôsobnosti transakcií DFT na primárnych trhoch jednak pre cenné papiere (akcie a dlhopisy) – aby sa tým neohrozilo zvyšovanie kapitálu zo strany vlád a spoločností – a jednak pre jednotlivé meny. Toto vylúčenie primárnych trhov je v súlade s dlhoročnými praktikami politiky EÚ, ako je zakotvené aj v smernici 2008/7/ES,

- oddelenie činností súvisiacich s prijímaním a poskytovaním úverov domácnostiam, podnikom alebo finančným inštitúciám od ostatných bežných finančných činností, ako sú hypotekárne úvery alebo platobné transakcie,

- vylúčenie finančných transakcií napríklad s Európskou centrálnou bankou (ECB) a národnými centrálnymi bankami z rozsahu pôsobnosti DFT, tak aby smernica nemala vplyv na refinancovanie možností finančných inštitúcií alebo nástrojov menovej politiky.

Pri zohľadnení opatrení na zmiernenie rizík predpokladaných v skutočne navrhnutých charakteristikách koncepcie DFT sa očakáva, že z dlhodobého hľadiska by sa mal negatívny vplyv na úroveň HDP v porovnaní so základným scenárom obmedziť približne na 0,5 %.

Z posúdenia vplyvu vidieť, že DFT ovplyvní správanie na trhu a obchodné modely v rámci finančného sektora. Automatizované obchodovanie na finančných trhoch by mohlo byť ovplyvnené daňovo motivovaným nárastom transakčných nákladov, takže tieto náklady by oslabili marginálny zisk. To by platilo najmä pre obchodný model vysokofrekvenčného obchodovania fyzicky úzko spojeného s obchodnými platformami, na ktorých finančné inštitúcie vykonávajú početné transakcie s vysokým objemom, ale nízkou maržou. Tento model by možno mal byť nahradený algoritmami, ktoré vedú k menej početným transakciám s vyššou maržou (pred zdanením).

Z posúdenia vplyvu takisto vidieť, že DFT bude mať progresívne distribučné účinky, t. j. jej dosah sa zvýši úmerne s príjmom, pretože skupiny s vyšším príjmom využívajú služby poskytované finančným sektorom vo väčšej miere. To platí najmä v prípade DFT obmedzenej na transakcie s finančnými nástrojmi, ako sú dlhopisy, podiely a ich deriváty. Domácnosti a malé a stredné podniky, ktoré aktívne neinvestujú na finančných trhoch, by tento návrh takmer neovplyvnil, a to vďaka oddeleným charakteristikám zapracovaným do koncepcie DFT.

Geografické rozloženie daňových príjmov závisí od technickej koncepcie dane. Podľa tejto smernice geografické rozdelenie bude závisieť od miesta, kde sa nachádza sídlo finančných inštitúcií, ktoré sú zapojené do finančných transakcií, a nie od miesta obchodu s finančnými nástrojmi. To pravdepodobne vyústi do nižšieho stupňa koncentrácie daňových príjmov, najmä v situáciách, keď finančné inštitúcie pôsobia na obchodnej platforme v mene finančných inštitúcií so sídlom v inom členskom štáte.

Smernicou sa takisto zabezpečuje definovanie osobitných opatrení s cieľom riešiť daňové úniky, vyhýbanie sa daňovým povinnostiam a ich zneužívanie na úrovni členských štátov a Únie prostredníctvom delegovaných aktov. Berúc do úvahy vývoj v oblasti zdaňovania finančného sektora v medzinárodnom kontexte doložka o preskúmaní umožní po troch rokoch vykonávania posúdiť vplyv DFT na riadne fungovanie vnútorného trhu, finančných trhov a reálnej ekonomiky.

3. PRÁVNE PRVKY NÁVRHU

3.1. Právny základ

Príslušný právny základ navrhovanej smernice predstavuje článok 113 Zmluvy o fungovaní EÚ. Návrh sa zameriava na harmonizáciu právnych predpisov o nepriamom zdanení finančných transakcií, ktorá je potrebná na to, aby sa zabezpečilo riadne fungovanie vnútorného trhu, a na zamedzenie narušaniu hospodárskej súťaže.

3.2. Subsidiarita a proporcionalita

Na zabránenie nenáležitému premiestneniu transakcií a účastníkov trhu a substitúcii finančných nástrojov v rámci EÚ je potrebné jednotné vymedzenie kľúčových charakteristík DFT na úrovni EÚ. Inými slovami, jednotná definícia na úrovni EÚ je potrebná na to, aby sa zabezpečilo riadne fungovanie vnútorného trhu a aby sa predišlo narušaniu hospodárskej súťaže v rámci EÚ.

Jednotná definícia na úrovni EÚ by z rovnakého dôvodu mohla zohrávať kľúčovú úlohu pri znižovaní existujúcej roztrieštenosti vnútorného trhu, aj pokiaľ ide o rôzne produkty finančného sektora, ktoré často slúžia ako blízke substitúty. Neharmonizovaná DFT vedie k daňovej arbitráži a potenciálnemu dvojitému alebo nijakému zdaneniu. Nielenže to bráni uskutočňovaniu finančných transakcií za rovnakých podmienok, ale ovplyvňuje to aj príjmy členských štátov. Navyše tým vznikajú dodatočné náklady na dodržiavanie právnych predpisov vo finančnom sektore vyplývajúce z príliš rozdielnych daňových režimov.

Potvrdzujú to empirické dôkazy. Vnútroštátne dane z finančných transakcií zatiaľ buď viedli k premiestneniu činností a/alebo inštitúcií, alebo aby sa tomu predišlo, boli navrhnuté takým spôsobom, aby sa vyberali iba z relatívne nepohyblivých daňových základov, pričom blízke substitúty často nepodliehali zdaneniu. Harmonizácia kľúčových pojmov a koordinácia vykonávania na úrovni EÚ je teda nevyhnutným predpokladom úspešného uplatňovania daní z finančných transakcií a predchádzania narušeniam. Takéto opatrenia EÚ sa navyše podporia aj žiaducim prístupom.

Tento návrh sa preto zameriava na stanovenie spoločnej štruktúry daní a spoločných ustanovení, pokiaľ ide o vznik nároku. Návrh preto ponecháva dostatočný manévrovací priestor pre členské štáty, pokiaľ ide o skutočné stanovenie daňových sadzieb vyšších ako minimálne a špecifikáciu účtovných a ohlasovacích povinností, ako aj zabránenie daňovým únikom, vyhýbanie sa daňovým povinnostiam alebo ich zneužívanie.

Spoločný rámec pre DFT v EÚ preto rešpektuje zásadu subsidiarity a proporcionality ustanovenú v článku 5 ZFEÚ. Cieľ tohto návrhu nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, a preto sa z dôvodu zabezpečenia riadneho fungovania vnútorného trhu dá lepšie dosiahnuť na úrovni Únie.

Navrhovaná harmonizácia v podobe smernice, a nie nariadenia neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie vytýčených cieľov, a to predovšetkým v záujme riadneho fungovania vnútorného trhu. Návrh je teda v súlade so zásadou proporcionality.

3.3. Podrobné vysvetlenie návrhu

3.3.1. Kapitola I (Predmet úpravy, rozsah pôsobnosti a vymedzenie pojmov)

V tejto kapitole sa vymedzuje základný rámec navrhovanej DFT v EÚ. Cieľom tejto DFT je zdanenie hrubých transakcií pred akýmkoľvek vysporiadaním.

Rozsah pôsobnosti dane je veľký, pretože jeho cieľom je pokryť transakcie vzťahujúce sa na všetky typy finančných nástrojov, keďže sú často navzájom blízkymi substitútmi. Preto rozsah pôsobnosti zahŕňa nástroje, ktoré sú obchodovateľné na kapitálovom trhu, nástroje peňažného trhu (s výnimkou platobných nástrojov), podiely alebo akcie v podnikoch kolektívneho investovania (ktoré zahŕňajú

PKIPCP a alternatívne investičné fondy[8]) a derivátové dohody. Okrem toho rozsah dane nie je obmedzený na obchod na organizovaných trhoch, ako sú napríklad regulované trhy či multilaterálne obchodné systémy, ale týka sa aj iných typov obchodu vrátane mimoburzového obchodovania. Nie je obmedzený ani na prevod vlastníctva, ale skôr predstavuje prijatý záväzok, v ktorom sa odzrkadľuje to, či zapojená finančná inštitúcia preberá riziko vyplývajúce z daného finančného nástroja („nákup a predaj"). Takisto v prípade, ak z derivátovej dohody vyplýva dodanie finančných nástrojov, je okrem dohody o zdaniteľných derivátoch predmetom zdanenia aj dodanie finančných nástrojov za predpokladu, že všetky ostatné podmienky týkajúce sa zdanenia sú splnené.

S cieľom zabrániť akýmkoľvek negatívnym vplyvom na možnosti refinancovania finančných inštitúcií alebo vo všeobecnosti na menovú politiku sú však z rozsahu pôsobnosti vylúčené transakcie s Európskou centrálnou bankou a národnými centrálnymi bankami.

Príslušný regulačný rámec na úrovni EÚ poskytuje jasné, zrozumiteľné a uznané vymedzenie pojmov[9] najmä pre finančné nástroje, ktorých nákup, predaj a prevod sa zdaňuje, a pre uzatvorenie alebo úpravu derivátových dohôd. Pokiaľ ide konkrétne o spomínané derivátovej dohody, týkajú sa derivátov na investičné účely. Z použitých vymedzení pojmov vyplýva, že spotové menové transakcie nie sú zdaniteľné finančné transakcie, zatiaľ čo dohody o menových derivátoch nimi sú. Zahrnuté sú aj derivátové zmluvy týkajúce sa komodít, zatiaľ čo fyzické transakcie s komoditami nie.

Finančné transakcie môžu tvoriť aj nákup/predaj alebo prevod štruktúrovaných produktov, teda obchodovateľných cenných papierov alebo iných finančných nástrojov, ktoré sa ponúkajú prostredníctvom sekuritizácie. Takéto produkty sú porovnateľné s akýmikoľvek inými finančnými nástrojmi, a teda sa na ne musí vzťahovať pojem finančný nástroj tak, ako sa používa pojem v tomto návrhu. Ich vylúčením z rozsahu pôsobnosti DFT by vznikla možnosť vyhnúť sa daňovým povinnostiam. Táto kategória produktov zahŕňa najmä bankovky, záruky a certifikáty, ako aj sekuritizáciu bankových rizík, pri ktorej sa obvykle prevádza na trh kreditné riziko spojené s aktívami, medzi ktoré patria hypotéky alebo úvery, ako aj sekuritizáciu poistných rizík, ktorá zahŕňa prevody iných druhov rizika, napríklad upisovaním.

Rozsah pôsobnosti dane sa však zameriava na finančné transakcie vykonávané finančnými inštitúciami, ktoré pôsobia ako strana finančnej transakcie, buď na svoje vlastné náklady, alebo na účet iných osôb, alebo ktoré pôsobia v mene strany transakcie. Takýmto prístupom sa zabezpečuje, že DFT sa uplatňuje komplexne. V praxi je to zvyčajne zrejmé prostredníctvom príslušných údajov v obchodných knihách.

Vymedzenie pojmu finančné inštitúcie sa vyznačuje širokým záberom a v podstate zahŕňa investičné spoločnosti, organizované trhy, úverové inštitúcie, poisťovne a zaisťovne, podniky kolektívneho investovania a ich manažérov, dôchodkové fondy a ich manažérov, holdingové spoločnosti, finančné lízingové spoločnosti, účelovo vytvorené subjekty a podľa možnosti sa

---

[8] Odkaz na vymedzenie pojmu finančné nástroje v prílohe I k smernici Európskeho parlamentu a Rady 2004/39/ES z 21. apríla 2004 o trhoch s finančnými nástrojmi, o zmene a doplnení smerníc Rady 85/611/EHS a 93/6/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/12/EHS a o zrušení smernice Rady 93/22/EHS (Ú. v. EÚ L 145, 30.4.2004, s. 1). Toto vymedzenie zahŕňa podiely v podnikoch kolektívneho investovania. V dôsledku toho sú finančnými nástrojmi akcie a podielové listy podnikov kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov (PKIPCP) v zmysle článku 1 ods. 2 smernice 2009/65/ES (Ú. v. EÚ L 302, 17.11.2009, s. 32) a alternatívne investičné fondy (ďalej len „ AIF") vymedzené v článku 4 ods. 1 písm. a) smernice 2011/61/EÚ (Ú. v. EÚ L 174, 1.7.2011, s. 1). Upisovanie a vyplatenie týchto nástrojov sa preto považuje za finančné transakcie v zmysle tohto návrhu.

[9] Konkrétne smernica 2004/39/ES (pozri predchádzajúcu poznámku pod čiarou).

vzťahuje na vymedzenia pojmov ustanovené v príslušných právnych predpisoch EÚ prijatých na regulačné účely. Navyše by sa za finančné inštitúcie mali považovať aj iné osoby, ktoré vykonávajú určité finančné činnosti vo významnej miere.

Pokiaľ ide o ďalšie podrobnosti, v navrhovanej smernici sa ustanovujú delegované právomoci.

Centrálne protistrany (CPS), centrálni depozitári cenných papierov (CDCP) a medzinárodní centrálni depozitári cenných papierov (MCDCP) sa nepovažujú za finančné inštitúcie, pokiaľ vykonávajú funkcie, ktoré sa ako také nepovažujú za obchodnú aktivitu. Zohrávajú aj kľúčovú úlohu z hľadiska efektívnejšieho a transparentnejšieho fungovania.

Územné uplatňovanie navrhovanej DFT a práva jednotlivých členských štátov týkajúce sa zdaňovania sú vymedzené na základe zásady miesta pobytu. Aby finančná transakcia bola zdaniteľná v EÚ, jedna zo strán transakcie musí byť usadená na území členského štátu. Zdanenie sa uskutoční v členskom štáte, na území ktorého sa nachádza sídlo finančnej inštitúcie za podmienky, že táto inštitúcia je stranou transakcie, ktorá koná buď na svoje vlastné náklady, alebo na účet iných osôb, alebo ktoré pôsobia v mene strany transakcie.

V prípade, že sa tieto sídla rôznych finančných inštitúcií, strán transakcie alebo konajúcich v mene takýchto strán nachádzajú na území rôznych členských štátov, budú tieto rôzne členské štáty oprávnené uložiť také sadzby dane z transakcie, ktoré stanovili v súlade s týmto návrhom. Ak sa príslušné sídla nachádzajú na území štátu, ktorý nie je súčasťou Únie, transakcia nepodlieha DFT v EÚ, okrem prípadu, keď jedna zo strán transakcie je usadená v EÚ. V takom prípade sa finančná inštitúcia tretej krajiny bude takisto považovať za usadenú v príslušnom členskom štáte a transakcia sa stáva zdaniteľnou v príslušnom členskom štáte. Keď sa transakcie vykonávajú na obchodných platformách mimo EÚ, budú podliehať dani, ak sa sídlo aspoň jednej zo strán, ktorá vykonáva transakciu alebo sa do nej zapája, nachádza v EÚ.

Ale v prípade, že osoba, ktorá je povinná zaplatiť daň, môže preukázať, že medzi ekonomickou podstatou transakcie a územím akéhokoľvek členského štátu neexistuje spojenie, nesmie sa finančná inštitúcia považovať za usadenú v členskom štáte.

Okrem toho ak sú finančné nástroje, ktorých nákup a predaj podlieha zdaneniu, predmetom prevodu medzi subjektmi skupiny, tento prevod je zdaniteľný, aj keď nejde o nákup alebo predaj.

Z uvedeného vyplýva, že mnohé finančné činnosti sa nepovažujú za finančné transakcie v zmysle DFT, ktorá sleduje uvedené ciele. V nadväznosti na uvedené vysvetlenie týkajúce sa vyňatia primárnych trhov väčšina každodenných finančných činností, ktoré sa týkajú občanov a podnikov, zostáva aj naďalej mimo rozsahu pôsobnosti DFT. Ide o prípad uzatvárania poistných zmlúv, hypotekárnych úverov, spotrebiteľských úverov, platobných služieb atď. (aj keď ich následné obchodovanie prostredníctvom štruktúrovaných produktov je zahrnuté). Mimo rozsahu pôsobnosti DFT sú aj menové transakcie na spotových trhoch, vďaka čomu zostáva zachovaný voľný pohyb kapitálu. Derivátové dohody na základe menových transakcií sú však do DFT zahrnuté, pretože nie sú ako také menové transakcie.

3.3.2. Kapitola II (daňová povinnosť, daňový základ a sadzby)

Daňová povinnosť vzniká v okamihu uskutočnenia finančnej transakcie. Následné zrušenie nemôže byť dôvodom oslobodenia od daňovej povinnosti okrem prípadov, keď došlo k omylu.

Keďže nákup/predaj alebo prevod určitých finančných nástrojov (s výnimkou derivátov) na jednej strane a nákup/predaj, prevod, uzatvorenie alebo úprava derivátových dohôd na druhej strane majú inú povahu a vlastnosti, musia byť priradené k rôznym daňovým základom.

Na nákup a predaj určitých finančných nástrojov (okrem derivátov) sa obvykle určí cena alebo iná forma úhrady. Bolo by logické, keby sa táto úhrada vymedzila ako daňový základ. Aby sa však predišlo narušeniam trhu v prípadoch, keď je úhrada nižšia ako trhová cena, alebo v prípade transakcií uskutočňovaných medzi subjektmi skupiny a transakcií, na ktoré sa nevzťahuje pojem „nákup“ a „predaj“, sú potrebné osobitné pravidlá. V týchto prípadoch je daňovým základom trhová cena stanovená nezávisle v čase, keď sa DFT stáva uplatniteľnou.

Pokiaľ ide o nákup/predaj, prevod, uzatváranie a úpravu derivátových dohôd, daňový základ DFT predstavuje nominálnu sumu v čase, keď sa derivátová dohoda kupuje/predáva, prevádza, uzatvára alebo upravuje. Tento prístup by umožnil priamočiare a ľahké uplatnenie DFT na derivátové dohody pri zabezpečení nízkych nákladov na dodržiavanie predpisov a administratívnych nákladov. Tento prístup zároveň sťažuje umelé znižovanie daňového zaťaženia prostredníctvom tvorivého návrhu zmluvy pre derivátové dohody, pretože neexistuje daňový stimul napríklad na uzatvorenie dohody iba o rozdieloch v cenách alebo hodnotách. Okrem toho tento prístup znamená zdanenie v čase nákupu/predaja, prevodu, uzatvorenia alebo úpravy zmluvy v porovnaní so zdaňovaním peňažných tokov v rôznych okamihoch počas životného cyklu dohody. Sadzba, ktorá sa má použiť v takomto prípade, bude musieť byť pomerne nízka, aby sa vymedzilo primerané daňové zaťaženie.

Na zabránenie daňovým únikom, vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam a zneužívaniu dane by mohli byť v členských štátoch potrebné osobitné opatrenia (pozri aj oddiel 3.3.3) Napríklad v prípadoch, keď je nominálna suma umelo rozdelená: nominálna hodnota swapu by napríklad mohla byť rozdelená ľubovoľne veľkým faktorom a všetky platby by sa vynásobili tým istým faktorom. Tým by sa peňažné toky nástroja nezmenili, svojvoľne by sa však zmenšil rozsah daňového základu.

Osobitné ustanovenia sú potrebné na určenie daňového základu z transakcií, pri ktorých je daňový základ alebo jeho časti vyjadrený v inej mene, než sa používa v členskom štáte, v ktorom sa uskutočňuje posúdenie.

Nákup/predaj alebo prevod určitých finančných nástrojov iných ako deriváty na jednej strane a nákup/predaj, prevod, uzatvorenie alebo úprava derivátových dohôd na druhej strane majú odlišnú povahu. Navyše trhy budú pravdepodobne reagovať inak na daň z finančných transakcií uplatňovanú na každú z týchto dvoch kategórií. Z týchto dôvodov a s cieľom zabezpečiť v podstate rovnomerné zdanenie by sa mali rozlišovať sadzby medzi týmito dvomi kategóriami.

Pri sadzbách by sa mali zohľadňovať aj rozdiely v uplatniteľných metódach stanovenia daňových základov.

Vo všeobecnosti sa navrhuje stanoviť minimálne daňové sadzby (pri prekročení ktorých existuje manévrovací priestor pre vnútroštátne politiky) na dostatočne vysokej úrovni, aby sa dosiahol cieľ harmonizácie tejto smernice. Navrhované sadzby sú súčasne dostatočne nízke na to, aby sa minimalizovali riziká premiestnenia.

3.3.3. Kapitola III (platenie DFT, súvisiace záväzky a predchádzanie daňovým únikom, vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam a zneužívaniu dane)

V tomto návrhu sa vymedzuje rozsah pôsobnosti DFT vzhľadom na finančné transakcie, ktorých stranou je finančná inštitúcia so sídlom na území príslušného členského štátu (ktorá pôsobí na vlastný účet alebo na účet inej osoby), alebo transakcie, pri ktorých inštitúcia pôsobí v mene strany. Tieto finančné inštitúcie vykonávajú v skutočnosti prevažnú časť transakcií na finančných trhoch a DFT by sa mala sústrediť na finančný sektor ako taký, a nie na občanov. Preto by tieto inštitúcie mali mať povinnosť platiť daň daňovým úradom. Členské štáty by však mali mať možnosť považovať ostatné osoby spoločne a každú zvlášť zodpovednú za platbu dane, a to aj v prípadoch, keď má strana transakcie ústredie mimo Európskej únie.

Mnohé finančné transakcie sa uskutočňujú elektronickými prostriedkami. V týchto prípadoch by DFT mala byť splatná ihneď v okamihu vzniku daňovej povinnosti. V ostatných prípadoch by DFT mala byť splatná v lehote, ktorá zatiaľ čo bude dostatočne dlhá na to, aby umožnila manuálne spracovanie platby, zabránila neopodstatnenému nárastu výhod plynúcich z peňažných tokov v prípade príslušnej finančnej inštitúcie. V tomto zmysle možno považovať za vhodné obdobie troch pracovných dní.

Členské štáty by mali mať povinnosť prijať vhodné opatrenia na to, aby sa DFT vyberala presne a včas a aby sa predišlo daňovým únikom, vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam a zneužívaniu.

V tejto súvislosti by členské štáty mali uplatňovať existujúce a pripravované právne predpisy EÚ o finančných trhoch, ktoré zahŕňajú povinnosti týkajúce sa oznamovania a spravovania údajov o finančných transakciách.

Ak je to potrebné, členské štáty by mali rovnako využívať dostupné nástroje administratívnej spolupráce týkajúce sa posudzovania a vymáhania daní, najmä smernicu Rady 2011/16/EÚ z 15. februára o administratívnej spolupráci v oblasti daní a zrušení smernice 77/799/EHS[10] (platná od 1. januára 2013) a smernicu Rady 2010/24/ES zo 16. marca 2010 o vzájomnej pomoci pri vymáhaní pohľadávok vyplývajúcich z daní, poplatkov a ďalších opatrení[11] (platná od 1. januára 2012). V prípade potreby by sa mali použiť aj iné nástroje, napríklad viacstranný dohovor OECD – Rady Európy pre vzájomnú administratívnu spoluprácu v oblasti daní[12].

Pokiaľ ide o ďalšie podrobnosti, v navrhovanej smernici sa stanovujú delegované právomoci.

Spolu s koncepčným prístupom, ktorý je základom DFT (široký rozsah pôsobnosti, zásada miesta pobytu, žiadne výnimky), uvedené pravidlá umožňujú, aby sa minimalizovali daňové úniky, vyhýbanie sa daňovým povinnostiam a zneužívanie.

3.3.4. Kapitola IV (Záverečné ustanovenia)

Z cieľa harmonizácie tohto návrhu vyplýva, že členské štáty by nemali mať možnosť zachovať ani zavádzať dane z iných finančných transakcií než DFT v zmysle navrhovanej smernice alebo DPH. Pokiaľ ide o DPH, aj naďalej by sa malo uplatňovať právo voľby dane podľa článku 137 ods. 1

---

10 Ú. v. EÚ L 64, 11.3.2011, s. 1.

11 Ú. v. EÚ L 84, 31.3.2010, s. 1.

12 http://www.oecdilibrary.org/docserver/download/fulltext/2311331e.pdf?expires=1309623132&id=id&accname=ocid194935&checksum=37A9732331E7939B3EE154BB7EC53C41

písm. a) smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty[13]. Iné dane ako napríklad dane z poistného atď. majú samozrejme inú povahu, rovnako ako registračné poplatky z finančných transakcií, ak predstavujú skutočnú náhradu nákladov alebo úhradu za poskytnutú službu. Na takéto dane a poplatky sa preto tento návrh nevzťahuje.

Ustanovenia smernice Rady 2008/7/ES z 12. februára 2008 o nepriamych daniach zo zvyšovania kapitálu[14] treba v zásade naďalej uplatňovať v plnej miere. To napríklad znamená, že primárna emisia, ako sa uvádza v článku 5 ods. 2 smernice 2008/7/ES – akcií, podielov spoločnosti, iných obdobných cenných papierov alebo osvedčení nahrádzajúcich tieto cenné papiere, ako aj obchodovanie s nimi – vrátane štátnych dlhopisov – alebo iných obchodovateľných cenných papierov týkajúcich sa úverov, nepodlieha DFT v EÚ. S cieľom vyhnúť sa prípadnému konfliktu medzi dvoma smernicami by sa však malo stanoviť, že tu navrhovaná smernica má prednosť pred ustanoveniami smernice 2008/7/ES.

4. VPLYV NA ROZPOČET

Z predbežných odhadov vyplýva, že v závislosti od reakcií trhu by príjmy z dane mohli ročne v celej EÚ predstavovať 57 miliárd EUR.

Návrhom by sa v podstate vytvoril nový tok príjmov pre členské štáty a rozpočet EÚ – v súlade s návrhom rozhodnutia Rady o systéme vlastných zdrojov Európskej únie z 29. júna 2011.

Príjmy vyplývajúce z DFT v EÚ možno úplne alebo čiastočne využiť ako vlastný zdroj pre rozpočet EÚ nahradením niektorých existujúcich vlastných zdrojov platených z vnútroštátnych rozpočtov, čo by prispelo k úsiliu členských štátov v oblasti fiškálnej konsolidácie. Komisia zvlášť predloží potrebné doplňujúce návrhy objasňujúce, akým spôsobom by sa DFT mohla použiť ako zdroj pre rozpočet EÚ.

---

[13] Ú. v. EÚ L 347, 11.12.2006, s. 1.
[14] Ú. v. EÚ L 46, 21.2.2008, s. 11.

2011/0261 (CNS)

Návrh

SMERNICA RADY

o spoločnom systéme dane z finančných transakcií, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 2008/7/ES

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 113,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu[15],

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru[16],

konajúc v súlade s mimoriadnym legislatívnym postupom,

keďže:

(1) Nedávna finančná kríza viedla k diskusiám na všetkých úrovniach o možnom dodatočnom zdanení finančného sektora, a najmä o dani z finančných transakcií (DFT). Tieto diskusie vychádzajú zo želania zaistiť, aby finančný sektor prispieval na krytie nákladov spôsobených krízou a aby bol v porovnaní s inými sektormi v budúcnosti spravodlivým spôsobom zdanený; odradiť finančné inštitúcie od príliš riskantných činností; doplniť regulačné opatrenia zamerané na zamedzenie budúcim krízam a získať dodatočné príjmy do všeobecného rozpočtu alebo na osobitné politické účely.

(2) S cieľom zabrániť narušeniam prostredníctvom opatrení jednostranne prijatých členskými štátmi berúc do úvahy mimoriadne vysokú mobilitu väčšiny príslušných finančných transakcií, a tým zabezpečiť riadne fungovanie vnútorného trhu je dôležité, aby sa základné črty DFT v členských štátoch harmonizovali na úrovni Únie. Tým by sa malo zabrániť podnecovaniu k daňovej arbitráži v Únii a narušeniu rozdelenia medzi finančnými trhmi v EÚ, ako aj možnosti dvojitého zdanenia alebo nezdanenia.

(3) V záujme riadneho fungovania vnútorného trhu by sa DFT mala uplatňovať na obchodovanie so širokou škálou finančných nástrojov vrátane štruktúrovaných produktov, a to tak na organizovaných ako aj mimoburzových trhoch , a rovnako aj na uzatváranie a úpravu všetkých derivátových zmlúv. Z rovnakého dôvodu by sa DFT mala uplatňovať na široko určené spektrum finančných inštitúcií.

---

15 Ú. v. EÚ C, , s. . .

16 Ú. v. EÚ C, , s. .

(4) Vymedzenie finančných nástrojov v prílohe I k smernici Európskeho parlamentu a Rady 2004/39/ES z 21. apríla 2004 o trhoch s finančnými nástrojmi, o zmene a doplnení smerníc Rady 85/611/EHS a 93/6/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/12/ES, ktorou sa zrušuje smernica Rady 93/22/EHS (MiFID)[17] , zahŕňa podiely v podnikoch kolektívneho investovania. To znamená, že akcie a podiely podnikov kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov (PKIPCP) v zmysle článku 1 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/65/ES z 13. júla 2009 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa podnikov kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov (PKIPCP)[18], a alternatívne investičné fondy (AIF) vymedzené v článku 4 ods. 1 písm. a) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/61/EÚ z 8. júna 2011 o správcoch alternatívnych investičných fondov a o zmene a doplnení smerníc 2003/41/ES a 2009/65/ES a nariadení (ES) č. 1060/2009 a (EÚ) č. 1095/2010[19] sú finančné nástroje. Preto upisovanie a vyplatenie týchto nástrojov sú transakcie, ktoré by mali podliehať DFT.

(5) Na účely zachovania efektívneho a transparentného fungovania finančných trhov je potrebné vylúčiť niektoré subjekty z rozsahu osobnej pôsobnosti tejto smernice, keď vykonávajú funkcie, ktoré sa nepovažujú za obchodnú aktivitu ako takú, ale skôr za uľahčenie obchodu, alebo keď vstupujú do finančných transakcií s cieľom finančne pomôcť členským štátom.

(6) Transakcie s národnými centrálnymi bankami ako aj s Európskou centrálnou bankou by nemali podliehať DFT, aby sa zabránilo akýmkoľvek negatívnym vplyvom na možnosti refinancovania finančných inštitúcií alebo na menové politiky vo všeobecnosti.

(7) S výnimkou uzatvorenia alebo úpravy derivátových zmlúv by sa z rozsahu pôsobnosti DFT mala vyňať väčšina obchodných transakcií na primárnych trhoch a transakcií týkajúcich sa občanov a podnikov, ako napríklad uzatváranie poistných zmlúv, hypotekárne úvery, spotrebiteľské úvery alebo platobné služby, aby sa nenarušilo zvyšovanie kapitálu spoločnosťami a vládami a aby sa zabránilo vplyvu DFT na domácnosti.

(8) S cieľom predísť narušeniu vnútorného trhu by sa mal harmonizovať vznik daňovej povinnosti a daňový základ.

(9) Daňová povinnosť by sa nemala zbytočne odkladať a mala by vzniknúť v momente, keď dôjde k finančnej transakcii.

(10) S cieľom umožniť, aby sa daňový základ stanovil čo najľahšie, tak aby sa obmedzili náklady pre podniky a daňovú správu, mal by sa v prípade finančných transakcií iných ako derivátové dohody uviesť obyčajne aj odkaz na úhradu poskytnutú v rámci transakcie. Ak sa neposkytuje úhrada alebo ak je poskytnutá úhrada nižšia ako trhová cena, trhová cena by mala byť uvedená ako spravodlivý odraz hodnoty transakcie. Rovnako z dôvodu jednoduchosti výpočtu by sa mala v prípade, že sa nakupujú/predávajú, prevádzajú, uzatvárajú alebo upravujú derivátové dohody, použiť nominálna hodnota.

(11) V záujme zásady rovnakého zaobchádzania by sa mala uplatňovať jednotná sadzba dane v rámci každej kategórie transakcií, a to v obchode s finančnými nástrojmi okrem derivátov na jednej strane a pri nákupe/predaji, prevode, uzatváraní a úprave derivátových dohôd na druhej strane.

---

17 Ú. v. EÚ L 145, 30.4.2004, s. 1–44.
18 Ú. v. EÚ L 302, 17.11.2009, s. 32–96.
19 Ú. v. EÚ L 174, 1.7.2011, s. 1 – 73.

(12) S cieľom zamerať zdaňovanie skôr na finančný sektor ako taký než na občanov a pretože finančné inštitúcie vykonávajú prevažnú väčšinu transakcií na finančných trhoch, daň by sa mala uplatniť na tieto inštitúcie, či už obchodujú vo vlastnom mene, v mene iných osôb, na vlastný účet alebo na účet iných osôb.

(13) Z dôvodu vysokej mobility finančných transakcií a s cieľom pomôcť zmierniť potenciálne vyhýbanie sa daňovým povinnostiam by sa DFT mala uplatňovať na základe zásady miesta pobytu.

(14) Na dosiahnutie cieľa harmonizácie tejto smernice by sa minimálne daňové sadzby mali stanoviť na dostatočne vysokej úrovni. Zároveň musia byť dostatočne nízke na to, aby sa minimalizovali riziká premiestnenia.

(15) S cieľom vyberať DFT presne a včas by členské štáty mali mať povinnosť prijať potrebné opatrenia. S cieľom zabezpečiť účinné predchádzanie daňovým únikom, vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam a zneužívaniu by členské štáty mali byť povinné využívať existujúce nástroje vzájomnej pomoci vo fiškálnych záležitostiach vždy, keď je to potrebné, a uplatňovať požiadavky týkajúce sa oznamovania a spravovania údajov, ktoré sú podľa príslušných právnych predpisov povinnosťou finančného sektora.

(16) Na to, aby sa mohli prijať podrobnejšie pravidlá s cieľom určiť, či niektoré finančné činnosti predstavujú významnú časť činnosti podniku, tak aby sa podnik mohol považovať za finančnú inštitúciu na účely tejto smernice, ako aj podrobnejšie pravidlá týkajúce sa ochrany proti daňovým únikom, vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam a zneužívaniu, mala by sa právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 Zmluvy o fungovaní Európskej únie delegovať na Komisiu, pokiaľ ide o stanovenie opatrení nevyhnutných na tento účel. Je mimoriadne dôležité, aby Komisia počas svojej prípravnej práce uskutočňovala vhodné konzultácie aj na úrovni expertov. Pri príprave a vypracúvaní delegovaných aktov by mala Komisia zabezpečiť včasné a vhodné postúpenie príslušných dokumentov Rade.

(17) Aby sa zabránilo konfliktom medzi touto smernicou a smernicou Rady 2008/7/ES z 12. februára 2008 o nepriamych daniach zo zvyšovania kapitálu[20], je potrebné uvedenú smernicu zodpovedajúcim spôsobom zmeniť a doplniť.

(18) Keďže cieľ tejto smernice, a to harmonizovať základné charakteristiky DFT na úrovni Únie, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni jednotlivých členských štátov, ale z dôvodu zaistenia riadneho fungovania jednotného trhu ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa,

[20] Ú. v. EÚ L 46, 21.2.2008, s. 11.

PRIJALA TÚTO SMERNICU:

Kapitola I
Predmet úpravy, rozsah pôsobnosti a vymedzenie pojmov

Článok 1
Predmet úpravy a rozsah pôsobnosti

1. Touto smernicou sa stanovuje spoločný systém dane z finančných transakcií (DFT).

2. Táto smernica sa vzťahuje na všetky finančné transakcie za predpokladu, že aspoň jedna strana transakcie má sídlo v členskom štáte a že finančná inštitúcia so sídlom na území členského štátu je stranou transakcie, ktorá koná na vlastný účet alebo na účet inej osoby alebo ktorá koná v mene strany transakcie.

3. Táto smernica sa nevzťahuje na tieto subjekty:

   (a) Európsky nástroj finančnej stability;

   (b) s výhradou ods. 4 písm. c) na medzinárodnú finančnú inštitúciu so sídlom v dvoch alebo viacerých členských štátoch, ktorej cieľom je mobilizovať finančné prostriedky a poskytnúť finančnú pomoc v prospech svojich členov, ktorí majú alebo ktorým hrozia vážne finančné problémy;

   (c) centrálne protistrany (CP), keď vykonávajú funkciu CP;

   (d) centrálnych depozitárov cenných papierov (CDCP) a medzinárodných centrálnych depozitárov cenných papierov (MCDCP), keď vykonávajú funkcie CDCP a MCDCP.

   Ak však subjekt nie je zdaniteľný podľa prvého pododseku, nebráni to zdaniteľnosti jeho protistrany.

4. Táto smernica sa neuplatňuje na tieto transakcie:

   (a) transakcie na primárnom trhu uvedené v článku 5 písm. c) nariadenia Komisie (ES) č. 1287/2006[21] s výnimkou emisie a vyplácania akcií a podielov podnikov kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov (PKIPCP) v zmysle článku 1 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/65/ES[22] a alternatívnych investičných fondov (AIF) vymedzených v článku 4 ods. 1 písm. a) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/61/EÚ[23];

   (b) transakcie s Európskou úniou, Európskym spoločenstvom pre atómovú energiu, Európskou centrálnou bankou, Európskou investičnou bankou a orgánmi zriadenými Európskou úniou alebo Európskym spoločenstvom pre atómovú energiu, na ktoré sa vzťahuje Protokol o výsadách a imunitách Európskej únie, v rozsahu a za podmienok

---

21 Ú. v. EÚ L 241, 2.9.2006, s. 1.
22 Ú. v. EÚ L 302, 17.11.2009, s. 32.
23 Ú. v. EÚ L 174, 1.7.2011, s. 1.

vymedzených v uvedenom protokole a dohodách o jeho vykonávaní alebo v dohodách o ústredí, ak to nespôsobuje narúšanie hospodárskej súťaže;

(c) transakcie s medzinárodnými organizáciami alebo inými orgánmi, než sú uvedené v písmene b), ktoré sú uznané ako také verejnými orgánmi príslušného hostiteľského štátu, v rozsahu a za podmienok vymedzených medzinárodnými dohovormi o založení týchto orgánov alebo dohodami o ústredí;

(d) transakcie s centrálnymi bankami členských štátov.

Článok 2
Vymedzenie pojmov

1. Na účely tejto smernice sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

(2) „finančná transakcia“ znamená:

(a) nákup a predaj finančného nástroja pred vysporiadaním a vyrovnaním vrátane zmlúv o spätnej kúpe a o spätnom predaji, ako aj dohôd o požičiavaní a prijímaní cenných papierov;

(b) prevod medzi subjektmi skupiny týkajúci sa práva nakladať s finančným nástrojom ako vlastník a akákoľvek rovnocenná operácia zahŕňajúca presun rizika spojeného s finančným nástrojom v prípadoch, na ktoré sa nevzťahuje písmeno a);

(c) uzatváranie alebo úpravu derivátových dohôd;

(3) „finančné nástroje“ znamenajú finančné nástroje vymedzené v oddiele C prílohy I k smernici Európskeho parlamentu a Rady 2004/39/ES[24] a štruktúrované produkty;

(4) „derivátová dohoda“ znamená finančný nástroj vymedzený v bodoch 4 až 10 oddielu C prílohy I k smernici 2004/39/ES;

(5) „zmluva o spätnej kúpe“ a „zmluva o spätnom predaji“ znamená zmluvu v zmysle článku 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/49/ES[25];

(6) „dohoda o požičiavaní cenných papierov“ a „dohoda o prijímaní cenných papierov“ znamená dohodu v zmysle článku 3 smernice 2006/49/ES;

(7) „štruktúrované produkty“ znamenajú obchodovateľné cenné papiere alebo iné finančné nástroje, ktoré sa ponúkajú prostredníctvom sekuritizácie v zmysle článku 4 ods. 36 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/48/ES[26] alebo rovnocenné transakcie zahŕňajúce prevod iných rizík, než je kreditné;

(8) „finančná inštitúcia“ znamená ktorúkoľvek z týchto možností:

(a) investičnú spoločnosť vymedzenú v článku 4 smernice 2004/39/ES;

---

[24] Ú. v. EÚ L 145, 30.4.2004, s. 1.
[25] Ú. v. EÚ L 177, 30.6.2006, s. 201.
[26] Ú. v. EÚ L 177, 30.6.2006, s. 1.

(b) regulovaný trh vymedzený v článku 4 smernice 2004/39/ES, ako aj akékoľvek iné organizované obchodné miesto alebo platformu;

(c) úverovú inštitúciu vymedzenú v článku 4 smernice 2006/48/ES;

(d) poisťovňu a zaisťovňu vymedzenú v článku 13 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/138/ES[27];

(e) podnik kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov (PKIPCP) vymedzený v článku 1 smernice 2009/65/ES a správcovskú spoločnosť v zmysle článku 2 smernice 2009/65/ES;

(f) dôchodkový fond alebo inštitúciu zamestnaneckého dôchodkového zabezpečenia vymedzenú v článku 6 písm. a) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/41/ES[28], správcu investičného portfólia takéhoto fondu alebo inštitúcie;

(g) alternatívny investičný fond (AIF) a správcu alternatívneho investičného fondu (správca AIF) v zmysle článku 4 smernice 2011/61/EÚ;

(h) účelová jednotka zaoberajúca sa sekuritizáciou vymedzená v článku 4 smernice 2006/48/ES;

(i) účelovo vytvorený subjekt vymedzený v článku 13 ods. 26 smernice 2009/138/ES;

(j) všetky ostatné podniky vykonávajúce jednu alebo viac z týchto činností, ak tieto činnosti predstavujú významnú časť ich celkovej činnosti, pokiaľ ide o objem alebo hodnotu finančných transakcií:

(i) činnosti uvedené v bodoch 1, 2, 3 a 6 prílohy I k smernici 2006/48/ES;

ii) obchodovanie na vlastný účet alebo na účet zákazníkov vzhľadom na akýkoľvek finančný nástroj;

(iii) nadobúdanie účastí v podnikoch;

(iv) účasť na finančných nástrojoch alebo ich emisia;

(v) poskytovanie služieb súvisiacich s činnosťami uvedenými v bode iv).

(9) „centrálna protistrana“ (CP) znamená právnickú osobu, ktorá sa zákonne včlení medzi protistrany obchodu na jednom alebo viacerých finančných trhoch a vystupuje ako kupujúci voči všetkým predávajúcim a ako predávajúci voči všetkým kupujúcim;

(10) „vysporiadanie“ znamená vysporiadanie v zmysle článku 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/26/ES[29];

(11) „nominálna hodnota“ znamená podkladovú nominálnu hodnotu, ktorá sa používa na výpočet platieb vykonaných v súvislosti s danou derivátovou dohodou.

---

27 Ú. v. EÚ L 335, 17.12.2009, s. 1.
28 Ú. v. EÚ L 235, 23.9.2003, s. 10.
29 Ú. v. ES L 166, 11.6.1998, s. 45.

2. Komisia v súlade s článkom 13 prijíma delegované akty, ktorým sa stanovujú podrobné pravidlá týkajúce sa určenia, či činnosti uvedené v ods. 1 bode 7 písm. j) predstavujú významnú časť celkovej činnosti podniku.

Článok 3
Sídlo

1. Na účely tejto smernice sa finančná inštitúcia považuje za usadenú na území členského štátu, ak je splnená niektorá z týchto podmienok:

   (a) ako taká bola oprávnená orgánmi daného členského štátu konať v súvislosti s transakciami, na ktoré sa vzťahuje toto oprávnenie;

   (b) má svoje registrované sídlo v rámci daného členského štátu;

   (c) jej trvalé bydlisko alebo miesto obvyklého pobytu sa nachádza v danom členskom štáte;

   (d) má pobočku v danom členskom štáte v súvislosti s transakciami, ktoré vykonáva táto pobočka;

   (e) je stranou, ktorá koná na vlastný účet alebo na účet inej osoby alebo ktorá koná v mene strany transakcie, finančnej transakcie s inou finančnou inštitúciou so sídlom v danom členskom štáte podľa písmen a), b), c) alebo d) alebo so stranou, ktorá má sídlo na území daného členského štátu a ktorá nie je finančnou inštitúciou.

2. Ak je splnená viac ako jedna z podmienok v zozname uvedenom v odseku 1, na určenie členského štátu, v ktorom má finančná inštitúcia sídlo, je relevantná prvá podmienka splnená od začiatku zoznamu v zostupnom poradí.

3. Bez ohľadu na odsek 1 sa finančná inštitúcia nepovažuje za usadenú v zmysle uvedeného odseku v prípade, že osoba povinná zaplatiť DFT preukáže, že medzi ekonomickou podstatou transakcie a územím akéhokoľvek členského štátu neexistuje spojenie.

4. Osoba, ktorá nie je finančnou inštitúciou, sa považuje za usadenú v členskom štáte, ak sa jej registrované sídlo alebo v prípade fyzickej osoby jej trvalé bydlisko alebo miesto obvyklého pobytu nachádza v danom štáte alebo ak má pobočku v danom štáte v súvislosti s finančnými transakciami vykonávanými danou pobočkou.

Kapitola II
Daňová povinnosť, daňový základ a sadzby

Článok 4
Daňová povinnosť v súvislosti s DFT

1. Povinnosť zaplatiť DFT vzniká v okamihu uskutočnenia každej finančnej transakcie.

2. Následné zrušenie alebo oprava finančnej transakcie nemá nijaký vplyv na vznik daňovej povinnosti okrem prípadov, keď došlo k omylu.

Článok 5

Daňový základ DFT v prípade iných finančných transakcií, než sú tie, ktoré sa týkajú derivátových dohôd

1. V prípade iných finančných transakcií, než sú tie, ktoré sú uvedené v článku 2 ods. 1) bode 1 písm. c) a v súvislosti s derivátovými dohodami v článku 2 ods. 1 bode 1 písm. a) a bode 1 písm. b) je daňový základ všetko, čo predstavuje zaplatenú alebo dlžnú úhradu protistrany alebo tretej strany výmenou za prevod.

2. Bez ohľadu na odsek 1 v prípadoch stanovených v uvedenom odseku je daňovým základom trhová cena určená v čase vzniku povinnosti zaplatiť DFT:

   a) ak je úhrada nižšia ako trhová cena;

   b) v prípadoch uvedených v článku 2 ods. 1 písm. b).

3. Na účely odseku 2 trhová cena znamená celú sumu, ktorá by bola vyplatená ako úhrada za príslušný finančný nástroj v nezávislej transakcii.

Článok 6

Daňový základ v prípade finančných transakcií týkajúcich sa derivátových dohôd

V prípade finančných transakcií uvedených v článku 2 ods. 1 bode 1 písm. c) a v prípade derivátových dohôd v článku 2 ods. 1 bode 1 písm. a) a bode 1 písm. b) je daňový základ DFT nominálna hodnota derivátovej dohody v čase finančnej transakcie.

Ak sa určí viac ako jedna nominálna hodnota, na účely určovania daňového základu sa použije najvyššia suma.

Článok 7

Spoločné ustanovenia o daňovom základe

Ak je príslušná hodnota podľa článku 5 alebo článku 6 potrebná na stanovenie daňového základu vyjadrená vcelku alebo sčasti v inej mene, než je mena zdaňujúceho členského štátu, výmenný kurz, ktorý sa má uplatňovať, je najaktuálnejší kurz predaja zaznamenaný v čase vzniku povinnosti zaplatiť DFT na najreprezentatívnejšom devízovom trhu príslušného členského štátu, alebo výmenný kurz stanovený vo vzťahu k tomuto trhu v súlade s pravidlami stanovenými daným členským štátom.

Článok 8

Uplatňovanie, štruktúra a výška sadzieb

1. Členské štáty uplatňujú sadzby DFT platné v čase, keď vznikne povinnosť zaplatiť daň.

2. Sadzby stanovuje každý členský štát ako percentuálny podiel z daňového základu.

   Tieto sadzby nesmú byť nižšie ako:

   (f) 0,1 % v súvislosti s finančnými transakciami uvedenými v článku 5;

   (g) 0,01 % v súvislosti s finančnými transakciami uvedenými v článku 6.

3. Členské štáty uplatňujú rovnakú sadzbu na všetky finančné transakcie patriace do rovnakej kategórie podľa ods. 2 písm. a) a písm. b).

Kapitola III
Platenie DFT, súvisiace záväzky a predchádzanie daňovým únikom, vyhýbaniu sa daňovej povinnosti a zneužívaniu

Článok 9
Osoby povinné platiť DFT daňovým úradom

1. Z každej finančnej transakcie platí DFT každá finančná inštitúcia, ktorá spĺňa ktorúkoľvek z uvedených podmienok:

   (h) je stranou transakcie a koná buď na vlastný účet alebo na účet inej osoby;

   (i) koná v mene strany transakcie alebo

   (j) sa transakcia vykonala na jej účet.

2. V prípade, že finančná inštitúcia koná v mene alebo na účet inej finančnej inštitúcie, platenie DFT sa vzťahuje len na inú finančnú inštitúciu.

3. Všetky strany transakcie vrátane osôb, ktoré nie sú finančnými inštitúciami, sa stávajú spoločne a nerozdielne zodpovedné za platbu dane splatnej finančnou inštitúciou na účet uvedenej transakcie v prípade, že finančná inštitúcia nesplatila ňou splatnú daň v lehote stanovenej v článku 10 ods. 4.

4. Členské štáty môžu stanoviť, že osoba iná ako osoby povinné platiť DFT, ktoré sú uvedené v odsekoch 1, 2 a 3 tohto článku, je spoločne a nerozdielne zodpovedná za platbu dane.

Článok 10
Ustanovenia týkajúce sa lehôt na zaplatenie DFT, povinností, ktorými sa má zabezpečiť platba, a overenia platby

1. Členské štáty stanovujú povinnosti týkajúce sa registrácie, účtovníctva a oznamovania a iné povinnosti, ktorými sa má zabezpečiť, že DFT splatná daňovým úradom sa skutočne zaplatí.

2. Členské štáty prijmú opatrenia na zabezpečenie toho, aby každá osoba povinná platiť DFT predložila daňovým úradom daňové priznanie, v ktorom sa uvedú všetky údaje potrebné na výpočet DFT, v prípade ktorej vznikla daňová povinnosť v priebehu jedného mesiaca vrátane celkovej hodnoty transakcie zdanenej pri jednotlivých sadzbách. Daňové priznanie týkajúce sa DFT sa predkladá do desiateho dňa mesiaca, ktorý nasleduje po mesiaci, keď vznikla povinnosť zaplatiť DFT.

3. V prípade, keď sa článok 25 ods. 2 smernice 2004/39/ES nevzťahuje na finančné inštitúcie, členské štáty zabezpečia, aby príslušné údaje týkajúce sa všetkých finančných transakcií, ktoré finančné inštitúcie uskutočnili vo vlastnom mene alebo v mene inej osoby, na vlastný účet alebo na účet inej osoby, boli k dispozícii príslušnému orgánu aspoň počas piatich rokov.

4. Členské štáty zabezpečujú, aby sa každá splatná DFT uhradila daňovým úradom v týchto termínoch:

   (k) v prípade elektronicky vykonanej transakcie vo chvíli, keď vznikla daňová povinnosť;

   (l) vo všetkých ostatných prípadoch do troch pracovných dní od okamihu, keď vznikla daňová povinnosť.

5. Členské štáty zabezpečujú, aby príslušné orgány overili, či sa daň správne uhradila.

Článok 11
Osobitné ustanovenia týkajúce sa predchádzania daňovým únikom, vyhýbaniu sa daňovej povinnosti a zneužívaniu

1. Členské štáty prijmú opatrenia na zabránenie daňovým únikom, vyhýbaniu sa daňovej povinnosti a zneužívaniu.

2. Komisia môže v súlade s článkom 13 prijať delegované akty a určiť opatrenia, ktoré majú členské štáty prijať v súlade s odsekom 1.

3. Členské štáty v prípade potreby uplatňujú ustanovenia prijaté na úrovni Únie v oblasti administratívnej spolupráce v daňových otázkach, a to najmä ustanovenia smerníc Rady 2011/16/EÚ a 2010/24/EÚ. V súvislosti s finančnými transakciami uplatňujú aj už existujúce povinnosti týkajúce sa oznamovania a uchovávania údajov.

Kapitola IV
Záverečné ustanovenia

Článok 12
Ostatné dane z finančných transakcií

Členské štáty nezachovajú ani nezavedú dane z finančných transakcií iné ako DFT v zmysle tejto smernice alebo daň z pridanej hodnoty podľa smernice Rady 2006/112/ES[30].

Článok 13
Delegovanie právomocí

1. Právomoc prijímať delegované akty sa Komisii udeľuje za podmienok ustanovených v tomto článku.

2. Delegovanie právomocí podľa článku 2 ods. 2 a článku 11 ods. 2 sa udeľuje na neurčitý čas od dátumu uvedeného v článku 18.

3. Delegovanie právomocí podľa článku 2 ods. 2 a článku 11 ods. 2 môže kedykoľvek odvolať Rada. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci uvedenej v

[30] Ú. v. EÚ L 347, 11.12.2006, s. 1 – 118.

danom rozhodnutí. Účinnosť nadobúda dňom nasledujúcim po uverejnení rozhodnutia v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu v ňom uvedenému. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.

4. Komisia oznamuje delegovaný akt Rade hneď po jeho prijatí.

5. Delegovaný akt prijatý v súlade s článkom 2 ods. 2 a článkom 11 ods. 2 nadobúda účinnosť len vtedy, ak Rada nevzniesla žiadnu námietku v lehote dvoch mesiacov od oznámenia o tomto akte Rade alebo ak pred uplynutím tejto lehoty Rada informovala Komisiu, že nebude namietať. Túto lehotu možno predĺžiť o dva mesiace na podnet Rady.

Článok 14
Informovanie Európskeho parlamentu

Európsky parlament musí byť informovaný o prijatí delegovaných aktov Komisiou, o námietkach proti týmto aktom alebo o odvolaní delegovania právomocí Radou.

Článok 15
Zmena a doplnenie smernice 2008/7/ES

Smernica 2008/7/ES sa mení a dopĺňa takto:

(1) Z článku 6 ods. 1 sa vypúšťa písmeno a).

(2) Za článok 6 sa vkladá tento článok:

„Článok 6a

Vzťah k smernici .../.../EÚ

Táto smernica sa uplatňuje bez toho, aby bola dotknutá smernica Rady …/…/EU[31].“

Článok 16
Doložka o preskúmaní

Komisia raz za päť rokov a prvý raz do 31. decembra 2016 predloží Rade správu o uplatňovaní tejto smernice a v prípade potreby návrh na jej zmenu a doplnenie.

V uvedenej správe Komisia preskúma aspoň vplyv DFT na riadne fungovanie vnútorného trhu, finančné trhy a reálnu ekonomiku a zohľadní pokrok dosiahnutý v oblasti zdaňovania finančného sektora v medzinárodnom kontexte.

Článok 17
Transpozícia

1. Členské štáty prijmú a uverejnia najneskôr do 31. decembra 2013 zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou. Komisii

[31] Ú. v. EÚ L …, …, s. ….

bezodkladne oznámia znenie týchto ustanovení a tabuľku zhody medzi týmito ustanoveniami a touto smernicou.

Tieto ustanovenia sa uplatňujú od 1. januára 2014.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijmú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 18
Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 19
Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Bruseli

Za Radu
predseda

PRÍLOHA

LEGISLATÍVNY FINANČNÝ VÝKAZ

1. RÁMEC NÁVRHU/INICIATÍVY

1.1. Názov návrhu/iniciatívy

Smernica Rady o spoločnom systéme dane z finančných transakcií, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 2008/7/ES

1.2. Príslušné oblasti politiky v rámci ABM/ABB

14 05 Daňová politika

1.3. Druh návrhu/iniciatívy

Návrh sa týka **novej akcie**

1.4. Ciele

1.4.1. Viacročný strategický cieľ Komisie, ktorý je predmetom návrhu

Finančná stabilita

1.4.2. Konkrétne ciele a príslušné činnosti v rámci ABM/ABB

Konkrétny cieľ č. 3

rozvíjať nové daňové iniciatívy a opatrenia na podporu politických cieľov EÚ

Príslušné činnosti v rámci ABM/ABB

Hlava 14 Dane a colná únia; ABB 05 Daňová politika

1.4.3. Očakávané výsledky

Zabráni sa rozdrobeniu vnútorného trhu s finančnými službami so zreteľom na rastúci počet zavádzaných nekoordinovaných vnútroštátnych daňových opatrení.

Zaručí sa, aby finančné inštitúcie spravodlivo prispeli k pokrytiu nákladov súvisiacich s nedávnou krízou, a zabezpečí sa vyvážené zdanenie sektora voči iným sektorom.

Vytvoria sa vhodné demotivačné faktory, ktoré zabránia príliš riskantným transakciám, a doplnia sa regulačné opatrenia na zamedzenie budúcim krízam.

1.5. Dôvody návrhu/iniciatívy

1.5.1. Potreby, ktoré sa majú uspokojiť v krátkodobom alebo dlhodobom horizonte

Prispieť k splneniu celkového cieľa týkajúceho sa stability v EÚ v období po finančnej kríze

1.5.2. Prínos zapojenia Európskej únie

Len prostredníctvom opatrení na úrovni EÚ sa naozaj môže zabrániť roztrieštenosti finančných trhov medzi jednotlivými činnosťami a hranicami štátov a zabezpečiť rovnaké zaobchádzanie s finančnými inštitúciami v EÚ a v konečnom dôsledku aj riadne fungovanie vnútorného trhu.

1.5.3. Poznatky získané z podobných skúseností v minulosti

Ukázalo sa, že zavedenie DFT so širokým základom na vnútroštátnej úrovni, ktorá by umožnila splniť tri uvedené ciele bez toho, aby v jej dôsledku došlo k podstatnému premiestneniu výroby, je sotva možné (príklad Švédska).

1.5.4. Zlučiteľnosť a možná synergia s inými finančnými nástrojmi

Dane sú súčasťou globálneho rámca na riešenie problémov. Okrem toho Komisia navrhla, aby sa výnosy z DFT v budúcnosti využili ako vlastný zdroj.

1.6. Trvanie akcie a jej finančného vplyvu

Návrh s **neobmedzeným trvaním**

1.7. Plánovaný spôsob hospodárenia

Návrh má finančný dosah na EÚ prostredníctvom zvýšenia administratívnych nákladov.

Priame centralizované hospodárenie na úrovni Komisie

Nepriame centralizované hospodárenie s delegovaním úloh súvisiacich s plnením rozpočtu na:

osobu poverenú realizáciou osobitných akcií podľa hlavy V Zmluvy o Európskej únii a určenú v príslušnom základnom akte v zmysle článku 49 nariadenia o rozpočtových pravidlách.

Zdieľané hospodárenie s členskými štátmi

Decentralizované hospodárenie s tretími krajinami

Spoločné hospodárenie s medzinárodnými organizáciami (**uveďte**).

2. OPATRENIA V OBLASTI RIADENIA

2.1. Opatrenia týkajúce sa kontroly a predkladania správ

Členské štáty musia prijať primerané opatrenia vrátane opatrení v oblasti overovania, aby sa DFT vyberala náležite a načas.

Zabezpečenie uplatňovania primeraných opatrení, aby sa zaručilo platenie daní a monitorovanie a overovanie správnosti platby, je ponechané na členské štáty.

2.2. Systémy riadenia a kontroly

2.2.1. Zistené riziká

1. Oneskorená transpozícia smernice na úrovni členských štátov Riziko daňových únikov, neplatenia daní a zneužívania 3. Riziko premiestnenia

2.2.2. Plánované metódy kontroly

V článku 11 smernice sa uvádzajú osobitné ustanovenia týkajúce sa predchádzania daňovým únikom, neplateniu daní a zneužívaniu: delegované akty a administratívna spolupráca v daňových otázkach. Riziko premiestnenia rieši výber vhodného súboru daňových sadzieb a široká definícia daňového základu.

2.3. Opatrenia na predchádzanie podvodom a nezrovnalostiam

Uveďte existujúce a plánované opatrenia na predchádzanie podvodom a nezrovnalostiam a existujúce a plánované opatrenia ochrany pred podvodmi a nezrovnalosťami.

3. ODHADOVANÝ FINANČNÝ VPLYV NÁVRHU/INICIATÍVY

3.1. Príslušné okruhy viacročného finančného rámca a rozpočtové riadky výdavkov

- Existujúce rozpočtové riadky

V poradí, v akom za sebou nasledujú okruhy viacročného finančného rámca a rozpočtové riadky.

Okruh viacročného finančného rámca	Rozpočtový riadok	Druh výdavkov	Príspevky			
	Číslo [Názov……..…….]	DRP/NRP [1]	krajín EZVO [2]	kandidátskych krajín [3]	tretích krajín	v zmysle článku 18 ods. 1 písm. aa) nariadenia o rozpočtových pravidlách
	[XX.YY.YY.YY]	DRP/NRP	ÁNO/NIE	ÁNO/NIE	ÁNO/NIE	ÁNO/NIE

- Požadované nové rozpočtové riadky

V poradí, v akom za sebou nasledujú okruhy viacročného finančného rámca a rozpočtové riadky.

[1] DRP = diferencované rozpočtové prostriedky/NRP = nediferencované rozpočtové prostriedky

[2] EZVO: Európske združenie voľného obchodu.

[3] Kandidátske krajiny a prípadne kandidátske krajiny západného Balkánu.

Okruh viacročného finančného rámca	Rozpočtový riadok	Druh výdavkov	Príspevky			
	Číslo [Názov……..…….]	DRP/NRP	krajín EZVO	kandidátskych krajín	tretích krajín	v zmysle článku 18 ods. 1 písm. aa) nariadenia o rozpočtových pravidlách
	[XX.YY.YY.YY]		ÁNO/NIE	ÁNO/NIE	ÁNO/NIE	ÁNO/NIE

3.2. Odhadovaný vplyv na výdavky

3.2.1. Zhrnutie odhadovaného vplyvu na výdavky

v mil. EUR (zaokrúhlené na 3 desatinné miesta)

Okruh viacročného finančného rámca:	**Číslo**	[Názov…….……]

GR: <…….>			Rok **N**[4]	Rok **N+1**	Rok **N+2**	Rok **N+3**	… uveďte všetky roky, počas ktorých vplyv trvá (pozri bod 1.6)			**SPOLU**
• Operačné rozpočtové prostriedky										
Číslo rozpočtového riadka	Záväzky	(1)								
	Platby	(2)								
Číslo rozpočtového riadka	Záväzky	(1a)								
	Platby	(2a)								
Administratívne rozpočtové prostriedky financované z balíka prostriedkov určených na realizáciu špecifických programov[5]										
Číslo rozpočtového riadka		(3)								
Rozpočtové prostriedky pre GR <…….> **SPOLU**	Záväzky	=1+1a +3	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A
	Platby	=2+2a +3	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A

• Operačné	Záväzky	(4)	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A

[4] Rok N je rokom, v ktorom sa návrh/iniciatíva začína uskutočňovať.

[5] Technická a/alebo administratívna pomoc a výdavky určené na financovanie realizácie programov a/alebo akcií Európskej únie (pôvodné rozpočtové riadky „BA“), nepriamy výskum, priamy výskum.

rozpočtové prostriedky SPOLU	Platby	(5)	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A
• Administratívne rozpočtové prostriedky financované z balíka prostriedkov určených na realizáciu špecifických programov SPOLU		(6)								
Rozpočtové prostriedky OKRUHU <….> viacročného finančného rámca **SPOLU**	Záväzky	=4+ 6	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A
	Platby	=5+ 6	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A

Ak má návrh/iniciatíva vplyv na viaceré okruhy:

• Operačné rozpočtové prostriedky SPOLU	Záväzky	(4)								
	Platby	(5)								
• Administratívne rozpočtové prostriedky financované z balíka prostriedkov určených na realizáciu špecifických programov SPOLU		(6)								
Rozpočtové prostriedky OKRUHOV 1 až 4 SPOLU viacročného finančného rámca (referenčná suma)	Záväzky	=4+ 6	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A
	Platby	=5+ 6	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A

Okruh viacročného finančného rámca:	**5**	„Administratívne výdavky“

v mil. EUR (zaokrúhlené na 3 desatinné miesta)

		Rok **2013**	Rok **2014**	Rok **2015**	Rok **2016**	**Od r. 2017**
GR: TAXUD						
• Ľudské zdroje		0,254	0,762	0,762	0,762	0,762
• Ostatné administratívne výdavky		0,040	0,036	0,036	0,036	0,036
GR TAXUD **SPOLU**		0,294	0,798	0,798	0,798	0,798

Rozpočtové prostriedky OKRUHU 5 viacročného finančného rámca **SPOLU**	(Záväzky spolu = Platby spolu)	0,294	0,798	0,798	0,798	0,798

v mil. EUR (zaokrúhlené na 3 desatinné miesta)

		Rok **2013**	Rok **2014**	Rok **2015**	Rok **2016**	**Od r. 2017**
Rozpočtové prostriedky OKRUHOV 1 až 5	Záväzky	0,294	0,798	0,798	0,798	0,798

viacročného finančného rámca SPOLU	Platby	0,294	0,798	0,798	0,798	0,798

3.2.2. Odhadovaný vplyv na operačné rozpočtové prostriedky

– **X** Návrh/iniciatíva si nevyžaduje použitie operačných rozpočtových prostriedkov.

3.2.3. Odhadovaný vplyv na administratívne rozpočtové prostriedky

3.2.3.1. Zhrnutie

– **X** Návrh/iniciatíva si vyžaduje použitie administratívnych rozpočtových prostriedkov, ako je uvedené v nasledujúcej tabuľke:

v mil. EUR (zaokrúhlené na 3 desatinné miesta)

	Rok **2013**	Rok **2014**	Rok **2015**	Rok **2016**	**Od r. 2017**
OKRUH 5 viacročného finančného rámca					
Ľudské zdroje	0,254	0,762	0,762	0,762	0,762
Ostatné administratívne výdavky	0,040	0,036	0,036	0,036	0,036
OKRUH 5 viacročného finančného rámca medzisúčet	0,294	0,798	0,798	0,798	0,798

Mimo OKRUHU 5[6] viacročného finančného rámca					
Ľudské zdroje					
Ostatné administratívne výdavky					
Mimo OKRUHU 5 viacročného finančného rámca medzisúčet	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A

SPOLU	0,294	0,798	0,798	0,798	0,798

[6] Technická a/alebo administratívna pomoc a výdavky určené na financovanie realizácie programov a/alebo akcií Európskej únie (pôvodné rozpočtové riadky „BA“), nepriamy výskum, priamy výskum.

3.2.3.2. Odhadované potreby ľudských zdrojov

– **X** Návrh/iniciatíva si vyžaduje použitie ľudských zdrojov, ako je uvedené v nasledujúcej tabuľke:

		Rok **2013**	Rok **2014**	Rok **2015**	Rok **2016**	Od r. **2017**
• Plán pracovných miest (úradníci a dočasní zamestnanci)						
14 01 01 01 (sídlo a zastúpenia Komisie)		0,254	0,762	0,762	0,762	0,762
14 01 01 02 (delegácie)		p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
14 01 05 01 (nepriamy výskum)		p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
10 01 05 01 (priamy výskum)		p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
• Externí zamestnanci (ekvivalent plného pracovného času) [7]						
14 01 02 01 (ZZ, PADZ, VNE, z celkového finančného krytia)		p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
14 01 02 02 (ZZ, PADZ, PED, MZ a VNE v delegáciách)		p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
XX 01 04 ***yy***[8]	- sídlo[9]	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
	- delegácia	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
XX 01 05 02 (ZZ, PADZ, VNE – nepriamy výskum)		p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
10 01 05 02 (ZZ, PADZ, VNE – priamy výskum)		p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
Iné rozpočtové riadky (uveďte)						
SPOLU		0,254	0,762	0,762	0,762	0,762

odhady sa zaokrúhľujú na celé čísla (alebo najviac na jedno desatinné miesto)

14 predstavuje príslušnú oblasť politiky alebo rozpočtovú hlavu.

Potreby ľudských zdrojov budú pokryté úradníkmi GR, ktorí už boli pridelení na riadenie akcie a/alebo boli interne prerozdelení v rámci GR, a v prípade potreby budú doplnené zdrojmi, ktoré sa môžu prideliť riadiacemu GR v rámci ročného postupu prideľovania zdrojov v závislosti od rozpočtových obmedzení.

Opis úloh, ktoré sa majú vykonať:

Úradníci a dočasní zamestnanci	Súčasné pridelenie pracovníkov GR TAXUD v plnej miere nezohľadňuje otázku spoločného systému DFT a bude si vyžadovať vnútornú reorganizáciu. Hlavné úlohy pridelených úradníkov budú: vypracovať technické podrobnosti v súvislosti s praktickým fungovaním dane s cieľom uľahčiť proces rokovaní, monitorovať následné vykonávanie, pripraviť právne výklady a pracovné dokumenty, prispieť k tvorbe delegovaných aktov v súvislosti s ustanoveniami na ochranu proti daňovým únikom/zneužívaniu daní, pripraviť prípadné konania vo veci porušenia predpisov atď.

[7] ZZ = zmluvný zamestnanec; PADZ = pracovníci agentúr dočasného zamestnávania; PED = pomocný expert v delegácii; MZ = miestny zamestnanec; VNE = vyslaný národný expert.

[8] Pod stropom pre externých zamestnancov z operačných rozpočtových prostriedkov (pôvodné rozpočtové riadky „BA“).

[9] Najmä pre štrukturálne fondy, Európsky poľnohospodársky fond pre rozvoj vidieka (EPFRV) a Európsky fond pre rybné hospodárstvo (EFRH).

3.2.4. Súlad s platným viacročným finančným rámcom

– **X** Návrh/iniciatíva je v súlade s platným viacročným finančným rámcom.

3.2.5. Účasť tretích strán na financovaní

– Návrh/iniciatíva nebude zahŕňať spolufinancovanie tretími stranami.

3.3. Odhadovaný vplyv na príjmy

– **X** Návrh/iniciatíva nemá finančný vplyv na príjmy.